

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7565/2023
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца - противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Цветковић, адвокат из ..., против тужених - противтужилаца ББ из ..., ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Плана Ракоњац, адвокат из ... и по тужби главног мешања тужиље ГГ из ..., чији је пуномоћник Иван Ракоњац, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., ради утврђења права сусвојине на непокретностима, одлучујући о ревизији тужиоца АА, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 846/2022 од 15.06.2022. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 846/2022 од 15.06.2022. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 846/2022 од 15.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1005/18 од 01.11.2021. године, исправљеном решењем П 1005/18 од 26.01.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА, којим је тражио да се утврди да породична стамбена зграда на кп бр. ... КО ..., површине 80 м2, уписана у лн. бр. ... КО ..., као објекат број 1, представља заоставштину покојног ДД, бившег из ..., те да тужилац АА по основу наслеђа има право својине на 1/2 исте, као и да тужени ББ и ВВ обавезу да ово право признају тужиоцу и да трпе да се тужилац укњижи као власник на 1/2 дела напред означене непокретности, као неоснован (став први изреке). Усвојен је противтужбени захтев тужених ББ и ВВ и утврђено да заоставштину сада покојног ЂЂ чини 1/2 стамбене зграде површине 80 м2, уписане код РГЗ Службе за катастар непокретности Бела Паланка под бројем 1, као на скици вештака геометра, а која се налази на кп бр. ... и која је уписана у лн. бр. ... КО ..., те се утврђује да тужени ББ и ВВ

имају право својине на по 1/4 дела наведеног стамбеног објекта, по основу наслеђа иза смрти свог оца, сада покојног ЂЂ, што је тужилац АА дужан да призна, а у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, а тужени ће се на основу ове пресуде уписати као власници на напред наведеном стамбеном објекту код РГЗ СКН Бела Паланка без икакве дозволе и сагласности тужиоца (став други изреке). Усвојен је тужбени захтев тужиле ГГ па је утврђено да тужилца има право својине на 1/2 породичне стамбене зграде површине 80 м², која се налази на кп. бр. ..., уписане у лн. бр. ... КО ..., на основу изградње својим средствима и својим радом са сада покојним супругом ЂЂ, а што је тужени АА, ББ и ВВ дужни да признају, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, а тужилца ГГ ће се као власник на основу ове пресуде укњижити код РГЗ СКН Бела Паланка без присуства и сагласности тужених (став трећи изреке). Обавезан је тужилац да туженима ББ и ВВ на име накнаде трошкова исплати износ од 188.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а тужиоцу ГГ износ од 116.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде (став четврти изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 846/2022 од 15.06.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца АА и потврђена пресуда Основног суда у Пироту П 1005/18 од 01.11.2021. године, исправљена решењем тог суда П 1005/18 од 26.01.2022. године (став први изреке). Одбијен је захтев тужених – противтужилаца ББ и ВВ за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка – одредбе члана 374. став 1. у вези члана 8. Закона о парничном поступку, члана 407. став 1. тачка 3. Закона о парничном поступку, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени противтужилац је одговорио на ревизију.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23 – други закон, у даљем тексту ЗПП), јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите по тужби тужиоца је утврђење права својине по правном основу наслеђивања, по противтужби туженог противтужиоца утврђење обима заоставштине, а по тужби за главно мешање утврђење права својине по правном основу стицања у браку. О траженој правној заштити по противтужби одлучено је применом одредбе члана 24. Закона о основама својинскоправних односа, а по тужби за главно мешање одлучено је применом одредаба чланова 171.став 1. и 180 став 2. Породичног

закона. О траженој заштити по тужби тужиоца за утврђење права својине по правном основу наслеђивања одлучено је одбијањем захтева, јер оценом изведених доказа утврђено да његов правни претходник није учествовао у изградњи предметне непокретности.

Примена института изузетне дозвољености ревизије је резервисана за питање из домена примене материјалног права. Зато је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Овде то није учињено, већ се у ревизији указује на битне повреде поступка из члана 374. став 1, а у вези са тим на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што нису разлози за посебну ревизију чија дозвољеност условљена испуњавањем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.10.2017. године, а вредност предмета спора је 15.000,00 динара или 125,85 евра по курсу 1 евро = 119,1889 динара. Противтужба је поднета 14.03.2019. године, а тужба главног мештања тужиље ГГ је поднета 18.03.2019. године, а вредност предмета спора је 423,49 евра или 50.000,00 динара при курсу 1 евро = 118,0660 динара. Првостепена пресуда донета је 01.11.2021. године, а другостепена пресуда је од 15.06.2022. године.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**